

JYDSK SKOLESCENE

Indbydelse

I forstaaelse med skolemyndighederne indbyder foreningen »Jydsk Skole-scene« hermed skolens elever fra 11 års alderen (5. klasse) til at indmelde sig til de forestillinger, skolesenen agter at give på *Aarhus Teater* i skole-året 1960—61, nemlig:

Holger Drachmann:
Lange-Müller:

DER VAR ENGANG

Thorbjørn Egnér:

FOLK OG RØVERE I KARDEMOMMEBY

William Shakespeare:

MACBETH

(Fra 8. skoleår og opæfter)

Gustav Wied:

SKÆRMYDSLER

(Til og med 7. skoleår)

J. L. Heiberg:

NEJ

(Til og med 7. skoleår)

Indmeldelse så hurtigt som muligt.

Indmeldelsen er bindende. Kontingenter 7,50 kr. for hele sæsonen opkræves på skolen.

Skødesløs behandling af teatrets udsmykning og inventar, f. eks. kræveren over stole, vil medføre bortvisning.

Aarhus, i august 1960.

Styrelsen.

Elevens navn:

Elev i

skole

klasse

indmeldes herved i foreningen »Jyske Skolebørn« for sæson 1960-61. Kontingent 7,50 kr.

.....
Faderens/Moderens underskrift

**Denne blanket afkræves og afleveres paa skolen i udfyldt stand
senest tirsdag den 6. september 1960**

Der var engang

I anledning af teatrets 60 års fødselsdag den 15. september præsenterer vi jer for en farverig og festlig opsetning af Holger Drachmanns dejlige eventyrkomedie »Der var engang« med musik af P. E. Lange-Müller.

Prinsessen af Illyrien er lige så smuk som hun er stolt. Alverdens prinser bejler til hendes gunst, men hun afslår koldt og hovmodigt alle og gør tilmed nar af sine friere. Således også af prinsen af Danmark, der ikke har højere ønske end at få hende til kone. For at knække hendes stolthed og trods allierer han sig med sin muntre følgesvend Kasper Røghat og ved list får de hende forvist fra Illyrien. Fatig og klædt i laser må hun vandre til Danmark sammen med prinsen, som hun tror er kulisvier. Langsomt bliver hun ydmyg, og alt kan ende som i rigtige eventyr. Prinsen får sin prinsesse — og de lever lykkeligt til deres dages ende.

Folk og røvere i Kardemommeby

Kardemomme er en ganske lille by, der ligger så langt borte, at næsten ingen ved noget om den. Kardemomme er en mærkelig by, hvor der sker meget, som ikke sker andre steder, der går kameler i gaderne, og der kommer også sommeider luntende en elefant eller to.

I byen træffer vi blandt andet Tobias med det lange skæg. Der er vognstyrer Syvtesen, barber Sørensen, tante Sofie og den lille Kamomilla samt den rare politimester Bastian og først og fremmest de tre røvere Kasper, Jesper og Jonathan. Vi skal opleve en Kardemommefest, hvor byorkestreter spiller, og hvor der er dans og sang af hundekor, og hvor vi oplever den talende kamel. Jo, der sker meget spændende i Kardemommeby.

Macbeth

William Shakespeare er vel nok verdenshistoriens største dramatikere. Utallige komedier og dramaer har han skrevet, utroligt mange digtere har han inspireret.

Denne gang opfører teatret ét af hans store dramaer — der er mere blod-dryppende end nogen kriminalroman, bare med den forskel af her er det et digterisk geni, der taler.

»Macbeth« handler om magtsyge. Macbeth er kong Duncans hærfører, men da han efter et sejrrigt slag spås af hekse, at han vil blive konge af Skotland, vågner magtsygen i ham. Tilskyndet af sin hustru myrder han Duncan og dennes kammerfjener, hvem han beskylder for mordet på kongen. Også hans hustru har blodet på sine hænder, og så går det, som det må gå, de rammes af hævnens og går til sidst begge til grunde.

Skærmysdler — Nej

Johan Ludvig Heiberg er kendt i dag først og fremmest på grund af vort nationale skuespil »Elverhøj«, men også på grund af sine yndefulde, lune-
rige vaudeviller, som f. eks. »Aprilsnarrene«, »Rescensenten og dyret« og »Nej«.

»Nej« er en lille perle inden for vaudevillerne. Sophie bor hos sin onkel, etatsråden. Hos ham logerer også en ung student, Hammer. Sophie og han er forelsket i hinanden, men onklen har nu bestemt hende for den lidt uheldige klokker Link. Da Hammer imidlertid frier til hende, pålægger hendes onkel hende at svare ham med et nej, og det gør hun så underfundigt — at vaudeville selvfølgelig kan ende lykkelig for det unge par.

I »Skærmysdler«, som er skrevet af Gustav Wied, træffer vi to ældre søstre, Hertha og Clara, den ene skrap, den anden blid. De to går dagligt og småkændes i al genrylighed, mens de passer og vogter over deres elskede niece, Ellen, og dyrker husvennen, professor Petersen. Mange rørende og pud-sige situationer stiller Wied os overfor, og én ting er givet, når tappet er faldet for »Skærmysdler«, er man kommet til at holde forfærdeligt meget af tantene og den sprælske, drillesyge Ellen.